

Consell Tributari

Expedient: 479/5

El Consell Tributari, reunit en sessió de 18 d'octubre de 2006, coneixent del recurs presentat pel senyor J.G. i A., ha estudiat la proposta elaborada pel ponent designat a l'efecte, adoptant el següent acord:

ANTECEDENTS DE FET

1.- El 18 de juny de 2004, el Sr. J. G. A. sol·licità l'exempció de l'impost sobre vehicles de tracció mecànica (IVTM) en relació al vehicle B-..... a l'empara de l'art. 93.1.e), paràgraf segon, del text refós de la Llei reguladora de les hisendes locals (TRLRHL), per tractar-se d'un vehicle matriculat a nom del sol·licitant minusvàlid per al seu ús exclusiu.

2.- El 26 de juliol de 2004, el director-gerent de l'Institut Municipal d'Hisenda resolgué concedir l'exempció amb efectes a l'1 de gener de 2005, denegant-la per a l'exercici 2004 atès que en relació a l'IVTM acreditat en aquell període l'esmentada sol·licitud era extemporània, i que l'acte de concessió de l'exempció no podia tenir efectes retroactius.

3.- El 17 de setembre de 2004, l'interessat impugna l'esmentada resolució i sol·licita devolució d'ingressos indeguts en relació a l'IVTM de l'exercici 2004 per quan en la data de meritació de l'impost en dit exercici ja li havia estat reconegut el grau de minusvalidesa del 33%.

4.- Consta a l'expedient certificació de l'Institut Català d'Assistència i Serveis Socials, de 20 de febrer de 1998, conforme al qual l'interessat, tenint en compte els barems establerts als annexos I, III i IV de l'Ordre de 8 de març de 1984, del Ministeri de Treball i Seguretat Social, té un grau de disminució que supera el 33%.

FONAMENTS DE DRET

Primer.- Amb caràcter preliminar cal indicar que el reconeixement del dret a la devolució d'ingressos indeguts que pretén el recurrent només pot ser conseqüència en

aquest cas, i de conformitat a l'art. 221 de la Llei General Tributària i a l'art. 15 del RD 520/2005, del resultat de l'anàlisi prèvia sobre l'adequació a l'ordenament jurídic de la resolució de 26 de juliol de 2004, per la qual fou denegat el dret al gaudi de l'exempció de l'IVTM corresponent a l'exercici 2004.

Doncs bé, ja podem avançar que la referida resolució és plenament conforme a l'ordenament jurídic i, per tant, no pot ser atesa la pretensió de devolució de la quota de l'IVTM de l'esmentat exercici.

Segon.- En efecte, la qüestió que implícitament es planteja en relació a l'acte de denegació de l'exempció de l'IVTM prevista a l'art. 93.1.e) TRLRHL consisteix en saber si l'acte de reconeixement d'aquest benefici pot tenir efectes retroactius, vinculats a l'existència dels pressupòsits materials de l'exempció (en especial la minusvalidesa requerida), en relació a liquidacions fermes i amb independència del moment en què l'interessat hagués formulat la sol·licitud corresponent. La resposta a aquesta qüestió només pot ser negativa.

D'entrada cal indicar que el TRLRHL configura el dret al gaudi de determinats beneficis fiscals (bonificacions i exempcions), entre els quals s'hi compta l'exempció que ens ocupa, condicionant-lo no només a l'existència de certs pressupòsits materials i determinades circumstàncies, sinó també al fet de la prèvia sol·licitud expressa de l'interessat; de manera que aquest darrer requisit, per bé que formal, esdevé en aquests casos de caràcter essencial per al dret al gaudi del benefici corresponent. En aquest sentit, a més, l'Ordenança fiscal general de l'exercici 2004, de forma similar a les d'altres exercicis, estableix en l'art. 53 uns terminis per a la formulació de la pertinent sol·licitud, disposant que en el cas de les sol·licituds de beneficis relatius a "exaccions municipals que per la continuïtat del fet imposable, siguin objecte de padró, matrícula o registre", la indicada sol·licitud ha de formular-se "en el període d'exposició al públic, o bé en el període voluntari per fer l'ingrés de la quota tributària".

Atès que l'IVTM és una exacció objecte de padró, i tenint en compte que l'interessat no formulà la sol·licitud d'exempció durant el període d'exposició al públic del padró de l'impost o dins del període de pagament voluntari, que acabà el 30 d'abril de 2004, resulta indiscutible el caràcter extemporani de la sol·licitud per poder afectar a la quota de l'exercici 2004.

Tercer.- D'altra banda, l'efecte retroactiu de l'acte de reconeixement de l'exempció establerta a l'art. 93.1.e) TRLHL no es pot fonamentar en allò que preveu l'art. 57.3 de la Llei 30/1992. Aquest article disposa dos supòsits de retroactivitat. El segon, que

és el que aquí interessa, consisteix literalment en el següent: “Excepcionalmente, podrá otorgarse eficacia retroactiva a los actos cuando (...) produzcan efectos favorables al interesado, siempre que los supuestos de hecho necesarios existieran ya en la fecha a que se retrotraiga la eficacia del acto y ésta no lesione derechos o intereses legítimos de otras personas”.

És cert que reconèixer el dret al gaudi de l'exempció en relació a exercicis anteriors a aquell que correspongui segons la data de presentació de la sol·licitud, produeix un efecte favorable a l'interessat. Tanmateix, la retroactivitat, com a excepció al principi d'eficàcia immediata i “ex nunc” dels actes administratius, s'ha d'aplicar amb suma prudència, atès el risc d'afectar una multitud de béns jurídics que troben la seva tutela precisament en aquesta eficàcia immediata i “ex nunc”; de manera que només quan hi hagi fermes garanties que no queden afectats altres béns jurídics diferents de l'interès del subjecte beneficiat per l'efecte retroactiu de l'acte en qüestió, és possible alterar el principi indicat. En aquest cas s'ha de tenir present que, sens perjudici que resulti dubtós que en la pretesa data de retroacció -la de la meritació de l'IVTM en l'exercici 2004- hi concorrien tots els supòsits de fet necessaris atès que, com hem vist, la pròpia sol·licitud de l'interessat n'és un d'ells, la conseqüència de la retroacció seria la d'eliminar un acte administratiu -el de liquidació de l'impost- que ha esdevingut ferm per falta de recurribilitat ordinària, ignorant d'aquesta forma els procediments de revisió en via administrativa dels actes d'aquesta naturalesa que preveu la Llei General Tributària.

Per tot això, i coincidint amb l'informe de l'Institut Municipal d'Hisenda,

ES PROPOSA

DESESTIMAR el recurs interposat; DENEGAR la sol·licitud de devolució d'ingressos indeguts, i CONFIRMAR la resolució impugnada.